Faa Dage efter at Loven om tvungen Skolegang var vedtagen, blev der bragt 200 italienske Børn til Læger for at blive vaccinerede. Lutheranerne, der holde paa Sogneskoler, kæmpede desværre mod Skoletvang sammen med Katolikkerne. Pudsig nok ere nu disse med Ærkebiskop Ireland i Spidsen ifærd med at slutte Forlig med Statsskolen.

* * *

Naar et vigtigt Spørgsmaal kommer op, har Publikum lært at henvende sig til „The Chicago Womans Club". Da man saaledes protesterede mod, at Børn, der tiggede, stjal eller paa anden Vis gjorde sig strafbare, blev sat i Tugthuset i Chicago sammen med gamle Forbrydere, blev det oplyst, at Kommunen ikke havde andre Steder at gjøre af dem. Der gaves ikke et eneste Sted, de kunde komme hen. I Reglen blev de derfor sendt til de katholske Forbedringsskoler, men disse vare overfyldte. En Rigmand, der havde læst Diskussionen, tilbød saa Klubben en stor, værdifuld Plads i en af Forstæderne, paa den Betingelse, at Klubben skulde reise 40,000 Doll. til at bygge for. Der blev stor Travlhed, Formanden for Opdragelseskomiteen satte alle Seil til, og det lykkedes at bringe Summen tilveie, inden Aaret var ude; ved Siden deraf søgte man Oplysninger om Reformskoler og Børnehjem i andre Stater.

Møderne, paa hvilke Styrelsen bliver valgt, ere undertiden stormfulde, navnlig et, hvor de yngre havde indbragt et Forslag om, at Embedsmænd ikke maatte gjenvælges mere end to Gange, altsaa kun tjene tre Aar ad Gangen. Nogle mente, at det kunde blive farligt, de yngre tiltroede sig Evne til at lede; mange ældre sluttede sig til dem. Disse mente, at det at lede var et udmærket Middel til at styrke Medlemmernes Arbeidskraft og Villie. De talte af Erfaring, vare personlig villige til at træde af.

Et andet Møde, der ogsaa blev meget uroligt, og som Medlemmerne ikke holdt af at tænke paa, var, da der var indløbet en Feil i Beretningen. Den var slem. Klubben havde faaet Æren for et Arbeide, som ikke var gjort af den. De samvittighedsfulde Damer forlangte, at Beretningen skulde trykkes om, Styrelsen var i Tvivl, Beretningen var sendt ud, den foretrak at trykke en Løbeseddel. Sparsommelige Fruer mente, at de 300 Doll., det vilde koste at trykke Beretningen om, kunde benyttes bedre. Penge kan nu imidlertid ikke bevilges,